

HAVNARKVINNA HELDUR ÓLAVSØKU Í MYKINESI

Oda W. Andreassen úr Havn hevur gjørt dreym til veruleika, og rekur ferðavinnuvirksemi í Mykinesi. Tað hevur m.a. við sær, at hon ikki er í Havn á ólavsøku, men hon ætlar sær at halda ólavsøku í Mykinesi í føroyskum klæðum

Dagfinn Olsen

Havnarkvinnan Oda W. Andreassen hevur gjørt dreym til veruleika. Hon fór frá føstum starvi, til at reka ferðavinnuvirksemi í Mykinesi.

Hetta hevur við sær, at Oda ikki heldur ólavsøku í Havn. Hinvegin verður ólavsøkan hildin í Mykinesi, men hetta leggur Oda onki í.

Hon hevur úr at gera, og nú vit práta við hana einar 14 dagar fyri ólavsøku, situr hon og leggur ætlan fyri páskirnar komandi ár.

Í føroysk klæði í Mykinesi

- Eg tók føroysku klæðini við mær til Mykinesar, nú eg fór út, eftir ein túr inni á fastlandinum. Eg gleði meg at vita, hvussu ólavsøkan verður hildin í Mykinesi, og eg ætli mær í føroysku klæðini, sigur Oda W. Andreassen.

Á ólavsku fær hon tvey svensk ferðandi, tvær kvinnur, og hóast Oda hevur greitt teimum frá um ólavsøku, so vildu tær heldur vitja í Mykinesi, heldur enn at vera millum so nógv fólk.

- Eg havi í mesta lagi 4 ferðandi í senn. Hetta ger, at hjá teimum er tað sum at vitja familju ella vinfólk. Tey bígva og eta hjá mær, og eg eri saman við teimum alla tíðina. So ganga vit kvøldartúr niðan til portrið og fram við allari vestaru eggini út á Nev, meðan vit siggja sólina seta. At enda sessast vit og njóta lötuna og stillið, við heitum kaka við útsýni yvir súlurøkurnar og lundar, meðan veðrarnir ganga framvið úti á Nevi, sum er uppi yvir økinum, har man kemur oman av Rógvuni. Av og á siggja vit eisini kópar á flesjunum og hoyra hesar. Eg gangi ikki út í Hólm, leggur Oda afturat.

- Teimum dámar eisini væl matin, ið tey fáa frá mær. Tey fáa til dømis heimabakaða koku, fiskasuppu, langtíðarstoktan bógv og ovnbakaðan laks og til morgunmat heimabakaðar bollar og egg úr Mykinesi, her

høurnar ganga í túninum, sigur Oda W. Andreassen.

- Ein má baka, tí hetta er sum í gomlum døgum, tí vøra má bíleggjast og kemur einans einaferð um vikuna, sigur Oda W. Andreassen.

Gloyma klokkuna

Men tað er ikki bert summarið, ið dregur í Mykinesi.

- Mær dámar eisini ómetaliga væl í Mykinesi um veturin, sigur Oda. So hugna vit okkum, og ein vitjar inn á gólvið hjá onkrum, har fólk savnast til kaffi og prátt. Tað er hugnaligt, sigur Oda, sum leggur afturat, í vetur vóru tey eini 10 fólk í Mykinesi.

- Tá ein er í Mykinesi, so gongur ikki long tíð, so gloymir ein alt um klokkutið, og brátt missir ein næstan dagaskil, sigur Oda W. Andreassen.

Havnarkvinnan í Mykinesi gleðir seg til eina øðrvísi ólavsøku, sum ikki verður hildin í Havn.

- Eg fari at hyggja eftir kappróðri í KVF, fari í føroysk klæðir, og gleði meg at uppliva, hvussu ólavsøkan verður hildin í Mykinesi, og eg vóni, at til dømis verður farið upp á gólv í dansistovuni, sigur havnarkvinnan í Mykinesi, sum hevur gjørt dreymin til veruleika, og stórtrívst, nú hon rekur ferðavinnuvirksemi vestast í Føroyum.

